Ὁ Ρ ΟΙ. A DEFINITIONES.

Α Ἰ΄ΔΙΟΝ, ὃ κᾷ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὂν, καὶ νῦν μὴ διεφθαρμένον. Θεὸς, ζῶον ἀθάνατον, αὔταρκες πρὸς εὐδαιμονίαν· οὐσία ἀΐδιος, ἡ τἀγαθοῦ φύσεως αἰτία. Γένεσις, κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις εἰς τὸ εἶναι. Ἥλιος, πῦρ οὐράνιον· ὃ μόνον ἀπ' ἠοῖς μέχρι δείλης τοῖς αὐτοῖς ὅστιν ὁραθῆναι· ζῶον ἀΐδιον, ἔμψυχον· ἄστρον ἡμεροφανές, τὸ μέγιστον. Χρόνος, ἡλίου κίνησις, μέτρον φορᾶς. Ἡμέρα, ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δύσμας. Φῶς, τοὐναντίον νυκτί. Ἕως, ἡμέρας ἀρχή· ὃ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Μεσημβρία, χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσι. Δείλη, ἡμέρας τελευτή. Νύξ, σκότος τοὐναντίον ἡμέρᾳ· ἡλίου στέρησις. Τύχη, φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον, κᾷ ἐκ τοῦ αὐτομάτου· αἰτία δαιμονίας πράξεως. Γῆρας, φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη. Πνεῦμα, κίνησις ἀέρος πρὸς τὴν γῆν. Ἀήρ, στοιχεῖον οὗ πᾶσαι αἱ κᾷ τόπον κινήσεις, κᾷ φύσιν εἰσίν. Οὐρανός, σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητά, πλὴν αὐτοῦ οὐρανοῦ ἀέρος. Ψυχή, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινοῦν· αἰτία κινήσεως ζωϊκῆς ζώων. Δύναμις, τὸ καθ' αὑτὸ ποιητικόν. Ὄψις, ἕξις ἀκριβεστάτη σωμάτων. Ὀστοῦν, μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ πηγείς. Στοιχεῖον, τὸ σύνθετον καὶ διαλυόμενον τὰ σύνθετα. Ἀρετή, διάθεσις ἡ βελτίστη ἕξις ἑνὸς ζῴου, καθ' αὑτὴν ἐπαινετή. Ἕξις, καθ' ἣν ὃ ἔχει, ἀγαθὸν λέγεται. Κοινωνία, νόμων δικαία διάθεσις, καθ' ἣν τὸ ἔχειν, διακείμενον τελείως, εὐδαίμονα λέγεται· ἕξις, ποιητικὴ εὐνομίας. Φρόνησις, δύναμις ποιητικὴ καθ' αὑτὸν τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονίας· ὅπερ ἐστὶν ἀγαθῶν κᾷ κακῶν· ὅπερ ἐστὶν ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διάθεσις καθ' ἣν κρίνομέν τι πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον. Δικαιοσύνη, ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὑτὸν, καὶ εὐταξία τῶν τοῦ ψυχῆς μερῶν πρὸς ἀλλήλα τε καὶ πρὸς ἄλληλα· ἕξις διανεμητικὴ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ· ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικός ἐστι τῶν φαινομένων αὐτῷ δικαίων· ἕξις ἐν βίῳ, νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνική· ἕξις ὑπηρετικὴ ὀρθῶν νόμων. Σωφροσύνη, μετριότης τοῦ ψυχῆς πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ κᾷ φύσιν γιγνομένας ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς. εὐαρμοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κᾷ φύσιν ἡδονὰς καὶ λύπας. συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι. αὐτοπραγία κᾷ φύσιν. εὐταξία ψυχῆς, λογιστικὴ ὁμιλία ψυχῆς πρὸς καλῶν καὶ αἰσχρῶν. ἕξις καθ'

SEMPITERNVM, est quod per omne tempus & priùs existens, etiam nunc non corruptum est. Deus est animal immortale, seipso contentum ad felicitatē: essentia sempiterna, naturæ boni causa. Generatio, est motus ad essentiā: assumptio essentiæ: progressio ad hoc vt sit. Sol est ignis cœlestis, qui solus ab aurora ad vesperā vsque, ab iisdem videri potest: animal sempiternū, animatū astrum, per diem conspicuum, maximum. Tempus est motus solis: mensura motus. Dies, est iter solis ab ortibus ad occasus. Lux est quod est contrariū nocti. Aurora est diei principiū: prima lux à sole. Meridies est tempus in quo corporum vmbrę minimę lōgitudinis participes sunt. Vespera est diei finis. Nox, tenebræ, quod est contrariū diei: priuatio solis. Fortuna est motus ex obscuro ad obscurū, & ex eo quod sua sponte fit: causa felicis successus. Senectus est imminutio animati, à tempore contingens. Ventus est motus aeris circū terrā. Aer est elementū cuius omnes secundum locum motus, secundum naturā sunt. Cœlū est corpus complectens omnia quæ sensibus exposita sunt, præter ipsum supremū aerē. Anima est quod ipsum seipsū mouet: causa motus vitalis animaliū. Facultas est id quod per seipsum efficiēdi vim habet. Visus est habitus discernendi corpora vim habens. Os est medulla à calore cōpacta. Elementū est quod cōponit & dissoluit cōposita. Virtus est affectio, aut habitus optimus mortalis animalis, per seipsū laudatus: habitus secundum quem id quod habet, bonū dicitur. Cōmunio, legum est iusta affectio, secundū quā id quod habet perfectè affectū, honestū dicitur: aut habitus qui æquitatis & cōcordiæ faciēdæ vim habet. Prudentia est facultas quæ per seipsam humanæ felicitatis efficiendæ vim habet: sciētia bonorū & malorū: scientia effectrix felicitatis: affectio secundum quam iudicamus quid faciēdū sit, & quid non faciendū. Iustitia est consensio animæ ad seipsam & partium animæ inter se bona compositio: habitus qui cuique pro dignitate distribuit: habitus secundum quē is qui habet amplectitur & eligit ea quæ sibi iusta videntur: habitus in vita legi obediēs: socialis æqualitas: habitus inseruiēs rectis legibus. Temperantia est moderatio animæ circa cupiditates & voluptates quæ in ipsa secundum naturam fiunt: concinnitas & bona animæ compositio ad naturales voluptates ac dolores: consensio animæ ad hoc vt imperet, & subdita sit: spontanea secundum naturam actio: bona animæ compositio: conuersatio animæ quæ de

honestis & turpibus rationē init: habitus secūdū quem is qui habet eligit & veretur ea quæ oportet. Fortitudo est habitus animæ qui à timore non commouetur: confidentia militaris: sciētia rerum militariū: continentia animæ aduersus horrenda & formidāda: audacia inseruiens prudentiæ: fiducia in mortis expectatione: habitus conseruans rectas ratiocinationes in periculis: robur ad æquatum periculū: robur constās ad virtutem: quies animæ circa ea quæ horrenda & audenda secundū rectam rationē videntur: salus sententiarū obscurarū circa horrenda: experientia belli: habitus perseuerās in lege. Continentia est facultas quæ suffert dolorē: sequela rectæ ratiocinationis: facultas non excedēs id quod recta ratiocinatione deprehensum est. Contentū esse, est perfectio adeptionis bonorū: habitus secundū quem hi qui habent ipsi sibiipsis imperāt. AEquitas, est iustorū & vtiliū imminutio: moderatio in cōmerciis, bona cōpositio animæ rationalis ad honesta & turpia. Tolerātia est patientia doloris, honesti gratia, patientia laborum, honestatis causa est. Confidentia est expectationis mali remotio, perturbationis ob mali præsentiā remotio. Indolentia est habitus secūdū quē sine dolore sumus, & in dolores nō incidimus. Industria est habit° q perficit id quod quis proposuit, tolerātia volūtaria, habitus inculpat° ad laborē. Pudor est audaciæ secessio voluntaria iustè, & ad id quod optimū visum est: deprehēsio optimi voluntaria: euitatio rectæ reprehensionis. Libertas est principat° vitæ: plena in omnibus potestas: licentia faciendi quod quis per se velit in vita: in vsu & possessione rerū sublata parsimonia. Liberalitas est habitus ad lucrandū velut oportet: additio siue adeptio rerum prout conuenit. Lenitas est sedatio motus ab ira concitati: temperamentū animæ congruū. Modestia, cessio volūtaria ad id quod optimum visum est: bona compositio circa corporis motū. Felicitas est bonū ex omnibus bonis compositū: facultas per se sufficiēs ad bene viuendū: perfectio secūdum virtutē: vtilitas vitæ per se sufficiens. Magnificentia est dignitas secundū ratiocinationē rectam augustissimā. Sagacitas est generositas animæ, secundum quam is qui habet, coniectandi eius quod quemque decet vi præditus est: acumen intelligētiæ. Probitas est morū sinceritas cum benedicendo: morū integritas. Dexteritas est habitus qui optima eligit & amplectitur. Magnanimitas est vsus prudens eorū quæ contingunt: magnificētia animæ cū ratione. Humanitas est habitus morū blandus & ductu facilis ad hominis amicitiam: habitus benefaciens hominibus. Pietas est iustitia circa deos: facultas cultrix deorum: voluntaria de deorū

A ἣν ὁ ἔχων, αἱρετικός ἐστι καὶ βουλευτικὸς ὧν χρή. Ἀνδρεία, ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου. θάρσος πολεμικόν. ἐπιστήμη τοῦ κατὰ πόλεμον πραγμάτων. ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερὰ καὶ δεινά. τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως. εὔθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία. ἕξις διαφυλακτικὴ διαλογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις. ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετήν. ἠρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον φαινόμενα. σωτη-
B ρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινά, καὶ ἐμπειρία πολέμου. ἕξις ἐμμενετικὴ νόμου. Ἐγκράτεια, δύναμις ὑπομονητικὴ λύπης· ἀκολούθησις τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ· δύναμις ἀνυπόβλητος τοῦ ὑπολημφθέντος παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμόν. Αὐτάρκεια, τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν. ἕξις καθ' ἣν οἱ ἔχοντες, ἀρκοῦσι αὐτῶν ἄρχουσιν. Ἐπιείκεια, δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις. μετριότης ἐν συμβολαίοις, εὐταξία ψυχῆς λογιστικῆς πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά. Καρτερία,
C ὑπομονὴ λύπης, ἕνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων, ἕνεκα τοῦ καλοῦ. Θάρσος, ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν. Ἀλυπία, ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπληστοι ἐσμὲν εἰς λύπας. Φιλοπονία, ἕξις ἀποτελεστικὴ τοῦ αἱρετοῦ. καρτερία ἑκούσιος. ἕξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον. Αἰδώς, τολμήσεως ὑποχώρησις ἑκουσία δικαίως, καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν. καταλαβὴ ἑκουσίου τοῦ βελτίστου. εὐλάβεια ὀρθοῦ φόβου. Ἐλευθερία, ἡγεμονία
D βίου, αὐτοκράτεια ἐπὶ πᾶσι. ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ. ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας. Ἐλευθεριότης, ἕξις πρὸς ὃ χρηματίζεσθαι ὡς δεῖ. προσθέσεις ἢ κτῆσις οὐσίας ὡς χρή. Πραότης, κατάστασις κινήσεως τῆς ἐπ' ὀργῆς. κρᾶσις ψυχῆς σύμμετρος. Κοσμιότης, ὑπείξις ἑκούσιος πρὸς τὸ φανὲν βέλτιστον. εὐταξία περὶ κίνησιν σώματος. Εὐδαιμονία, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον. δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν. τελειότης κατ' ἀ-
E ρετήν, ὠφέλεια αὐτάρκης ζώου. Μεγαλοπρέπεια, ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότατον. Ἀγχίνοια, εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἑκάστῳ τοῦ δέοντος. ὀξύτης νοός. Χρηστότης, ἦθος ἁπλαστία μεθ' εὐλογίας. ἦθος ἀπονευδαιμονίας. Καλοκαγαθία, ἕξις προαιρετικὴ τοῦ βελτίστου. Μεγαλοψυχία, χρῆσις τοῖς συμβαίνουσιν ἀρετή. μεγαλοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου. Φιλανθρωπία, ἕξις εὐάγωγος ἤθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν. ἕξις εὐεργετικὴ ἀνθρώ-
πων. Εὐσέβεια, δικαιοσύνη περὶ θεούς. δύναμις θεραπευτικὴ θεῶν. ἑκούσιος περὶ θεῶν λι-

μῆς ὑπόληψις. ὀρθὴ ἐπιστήμη τῆς περὶ θεῶν τιμῆς. Ἀγαθόν, ὃ αὐτοῦ ἕνεκεν. Ἀφοβία, ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπτωτοι ἐσμὲν εἰς φόβους. Ἀπάθεια, ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπτωτοι ἐσμὲν εἰς πάθη. Εἰρήνη, ἡσυχία ἐπ' ἐχθρὰς πολεμικάς. Ῥαθυμία, ῥαστώνη ψυχῆς. ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς. Δυνότης, διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων, στοχαστικός ἐστι τοῦ ἰδίου τέλους. Φιλία, ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων. προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ. ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως. ὁμόνοια περὶ βίου κοινωνίαν, μεθ' οὐσίας. κοινωνία τοῦ εὖ ποιῆσαι καὶ παθεῖν. Εὐηθεία, ἀρετὴ εὐηθοῦς ἤθους. εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους καὶ πράξεις. Αἵρεσις, δοκιμασία ὀρθή. Εὔνοια, αἵρεσις· ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον ἀσπασμός. Οἰκειότης, λαοῦ ἤθους κοινωνία. Ὁμόνοια, κοινωνία τῶν ὄντων ἀπόντων. συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων. Ἀγάπησις, ἀπόδειξις πολιτικῆς. Πολιτικὴ, ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων. ἐπιστήμη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει. Ἑταιρεία, φιλία κατ' σύνηθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγενημένοις. Εὐβουλία, ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος. Πίστις, ὑπόληψις ὀρθὴ τοῦ ὄντως ἔχειν ὡς αὐτῷ φαίνεται. βεβαιότης ἤθους. Ἀλήθεια, ἕξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει. ἐπιστήμη ἀληθῶν. Βούλησις, ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ. ὄρεξις εὔλογος· ὄρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν. Συμβουλευτικὸς, παραίνεσις ἑτέρῳ πρὸ πράξεως, τίνα δεῖ τρόπον πράττειν. Εὐκαιρία, χρόνου ἐπιτάξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν ἢ ποιῆσαι. Εὐλάβεια, φυλακὴ κακοῦ. ἐπιμέλεια φυλακῆς. Τάξις, ἐργασίας ὁμοιότης τῶν πρὸς ἄνθρωπον ὄντων. συμμετρία κοινωνίας. αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα πρώτων ὄντων. συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν. Πρόσεξις, σπουδὴ ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν. Εὐφυΐα, τάχος μαθήσεως. γόνιμος φύσεως ἀγαθή. ἀρετὴ ἐν φύσει. Εὐμάθεια, εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως. Δίκη, ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος. Νόμος, ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν, ἢ μή. Εὐνομία, πειθαρχία νόμων σπουδαίων. Εὐφροσύνη, ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά. Τιμὴ, δόσις ἀγαθῶν ἐν τῇ δι' ἀρετῆς πράξεσι διδομένων. ἀξίωμα ἀπὸ ἀρετῆς. σημα σεμνότητος, τήρησις ἀξιωμάτων. Προθυμία, ἐμφανισμὸς προαιρέσεως προκλικῆς. Χάρις, εὐεργεσία ἑκούσιος. ἀπόδοσις ἀγαθοῦ ὑπουργίας ἐν καιρῷ. Ὁμόνοια, δόξα ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὡς δεῖ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι. Πολιτεία, κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων, αὐτάρκης πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.

A cultu existimatio: recta cultus deorum scientia. Bonum est quod suiipsius gratia est. Intrepidũ esse, est habitus secundum quem in timores non incidimus. Affectionũ exortẽ esse, est habitus secũdum quem in affectiones nõ incidimus. Pax est quies ad inimicitias hostiles bellicas. Secordia est requies animę affectionis: concitati animi exortẽ esse. Calliditas, affectio est secũdum quã is qui habet, coniectandi proprium finem vim habet. Amicitia est concordia de honestis & iustis: propositum eiusdem vitæ: consensio de proposito & actione: consensio circa vitæ societatem cum beneuolẽtia: societas beneficiorũ mutuorũ. Nobilitas est virtus generosorum morũ: facilis animi ductus ad sermones & actiones. Electio est probatio recta. Beneuolentia est electio hominis: hominis amplexus & salutatio. Familiaritas, eiusdẽ generis societas est. Concordia societas & cõmunio rerũ omniũ: consensio sententiarũ & opinionũ. Dilectio est demõstratio perfecta. Ars ciuilis est scientia honestorũ & vtiliũ: scientia effectrix iustitiæ in ciuitate. Sodalitas est amicitia per consuetudinẽ inter coætaneos contracta. Consilii prestãtia est virtus rationi insita. Fides est recta opinio & persuasio q̃ res ita se habet, velut ipsi videtur: firmitas morũ. Veritas est habit⁹ in affirmatione & negatione: scientia rerũ verarũ. Volũtas est desideriũ cum recta ratione: appetẽtia rationi consentanea: appetẽtia cũ ratione secundũ naturã. Consiliũ est admonitio alterius ante actionẽ, quomodo agere oportet. Opportunitas est tẽporis propositio, in quo quid pati aut facere oportet. Cautio est custodia mali: cura custodiæ. Ordo est officii & actionis similitudo omniũ eorũ quæ inter se cõferũtur: proportio societatis: causa omniũ corũ quæ inter se conferũtur: symmetria & congruẽtia ad discendũ. Attentio est cõtentio & conatus animæ ad cognoscendũ. Ingeniũ est velocitas discendi: natiuitas naturæ bona: virtus in natura. Docilitas est generositas animæ ad velociter discendũ. Iudiciũ est sententia rata de re in disceptatione ambigua. Lex est cõtrouersia de iniustè factis, aut secus. Bonitas legũ, est obediẽtia legũ rectarũ. Lętitia est gaudiũ ex moderati viri operibus. Honor est exhibitio bonorũ quæ in actionibus per virtutẽ dãtur: dignitas ex virtute: habit⁹ autoritatis: obseruatio dignitatũ. Alacritas est declaratio voluntatis ad agendũ. Gratia est beneficẽtia volũtaria: retributio boni ob ministeriũ in tẽpore opportuno. Concordia est sententia principũ & subditorũ, quomodo imperare & subditos esse oportet. Respubl. est cõmunio multitudinis hominũ, per se sufficiẽs ad felicitatẽ: cõmunio multitudinis legitima.

Prouidentia est præparatio ad futura quędã. Consultatio est consideratio de futuris prout conducit. Victoria est facultas superandi in certamine. Facilitas est distinguẽdi prõptitudo, quæ superat ac obtinet id quod cõsideratur. Donũ est gratiæ permutatio. Occasio est tẽporis vigor ad id quod conducit: tẽpus, quod bonũ aliquod cooperatur. Memoria est affectio animæ, quæ conseruat eã quæ in ipsa est veritatẽ. Notio est cogitationis cõtentio. Intelligẽtia est principiũ sciẽtiæ. Sanctimonia est euitatio peccatorũ aduersus deos: honoris Dei secundũ naturam cultus. Diuinatio est scientia quæ priùs indicat rẽ absque demonstratione. Ars diuinandi, est scientia quæ speculatur id quod est, & quod futurũ est mortali animali. Sapientia est scientia nullius certi argumenti: scientia eorũ quæ semper sunt: sciẽtia quæ rerũ causas speculatur. Philosophia est scientiæ eorũ quæ sẽper sunt appetẽtia, quę cõsiderat verũ quomodo verũ sit: cura animæ cũ recta ratione. Scientia est apprehensio animæ immutabilis à ratione: facultas existimandi de quodã aut quibusdã, immutabilis à ratione: ratio vera in mẽte immutabilis. Opinio est existimatio cum persuasione à ratione: impetus ratiocinãdi: sententia incidens in falsum & verũ à ratione. Sensus est impetus animæ: mentis motus: animæ per corpus renũciatio ad opportunitates hominũ: à quo fit animæ facultas rationis exors, quæ cognoscit per corpus. Habitus est affectio animæ, secũdũ quã quales quidã dicimur. Vox est fluxus per os, de mẽte & cogitatione. Sermo, est vox quæ literis scribi potest, & singula quæ sunt exponit: forma loquendi cõposita ex nominibus & verbis, absque concentu. Nomẽ est forma loquendi incõposita, quæ interpretatur tum id quod de essentia prædicatur, tũ quiduis quod non per seipsum dicitur. Loquẽdi forma est vox hominis quæ literis scribi potest, & signum quoddã cõmune interpretandi, absque cõcentu. Syllaba est humanæ vocis articulus, qui scribi potest. Definitio est sermo ex genere & differentia compositus. Coniectura est demonstratio rei non conspicuæ. Demonstratio est sermo ex ratiocinatione verus: sermo qui declarat per ea quæ priùs cognita sunt. Elementũ vocis est vox incõposita, quæ causa est aliis vocibus vt voces sint. Vtile, est causa vt cõmodo afficiamur: causa boni. Conducibile est quod ducit ad bonũ. Honestũ & pulchrũ est bonũ. Bonum est causa salutis his quæ sũt causa cuiusuis quod ad ipsum refertur: à quo contingit electio eorum quæ conueniunt. Modestum est animæ venustas. Iustũ est legis ordo, qui efficit iustitiam. Voluntarium idem est quod blandum & illectans: quod per seipsum eli-

A Πρόνοια, παρασκευὴ πρὸς μέλλοντα τινά. Βουλή, σκέψις περὶ τῶν μελλόντων ὡς συμφέρει. Νίκη, δυνάμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν. Εὐπορία, εὐκρίνεια κρατητικὴ τοῦ λογιζομένου. Δωρεά, ἀλλαγὴ χάριτος. Καιρός, χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον. χρόνος ἀγαθοδίνου σύνεργος. Μνήμη, διάθεσις ψυχῆς, φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας. Ἔννοια, συντονία φανοίας. Νόησις, ἀρχὴ ἐπιστήμης. Ἁγνεία, εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων. τῆς θεοδίμης κατὰ φύσιν θεραπεία.

B Μαντεία, ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως, ἄνευ ἀποδείξεως. Μαντική, ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῶν ὄντος καὶ μέλλοντος ζώου θνητοῦ. Σοφία, ἐπιστήμη ἀνυπόθετος. ἐπιστήμη τῶν ἀεὶ ὄντων. ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῶν ὄντων αἰτίας. Φιλοσοφία, τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις. θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές. ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ. Ἐπιστήμη, ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. δύναμις

C ὑπολεπτικὴ πρεῖ τινὸς ἢ τινῶν, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. λόγος ἀληθὴς ἐπὶ διανοίᾳ ἀμετάπτωτος. Δόξα, ὑπόληψις μετὰ πίστεως ὑπὸ λόγου. λογιστικὴ φορά· δόξαν ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθὲς ὑπὸ λόγου. Αἴσθησις, ψυχῆς φορά. νοῦ κίνησις. ψυχῆς διὰ σώματος εἰσάγελσις εἰς ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίγνεται ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος. Ἕξις, διάθεσις ψυχῆς, καθ' ἣν ποιοί τινες λεγόμεθα. Φωνή, ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ

D διανοίας. Λόγος, φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἑκάστου τῶν ὄντων. διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἄνευ μέλους. Ὄνομα, διάλεκτος ἀσύνθετος ἑρμηνευτικὴ τε καὶ τῆς οὐσίας καθηγορουμένου, ἀπόφυτος τοῦ μὴ καθ' ἑαυτὸ λεγομένου. Διάλεκτος, φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· σημεῖόν τι κοινὸν ἑρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους. Συλλαβή, ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματον. Ὅρος, λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος. Τεκμήριον,

E ἀπόδειξις ἀφανοῦς. Ἀπόδειξις, λόγος συλλογιστικὸς ἀληθής. λόγος ἐμφανιστικὸς διὰ προγινωσκομένων. Στοιχεῖον, φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος· αἰτία τῆς ἄλλας φωνὰς τοῦ φωνᾶν εἶναι. Ὠφέλιμον, τὸ αἴτιον τοῦ εὖ πράττειν· τὸ αἴτιον ἀγαθοῦ. Συμφέρον, τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρον. Καλόν, τὸ ἀγαθόν. Ἀγαθόν, τὸ αἴτιον σωτηρίας τοῖς οὖσι. τὸ αἴτιον πρωτοῦ τοῦ πρὸς αὐτὸ ἀφ' οὗ συμβαίνει ἀ χρὴ αἱρεῖσθαι. Σῶφρον, τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς. Δίκαιον, νόμου πάγμα ποιητικὸν δικαιοσύνης. Ἑκούσιον, τὸ αὐτὸ προσαγωγόν· τὸ καθ'

αὐτὸ αἱρετόν, κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον. Ἐλεύθερον, ὃ ἄρχον αὑτοῦ. Μέτριον, ὃ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ τέχνην ἀρκοῦν. Μέτρον, τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως. Ἆθλον, ἀρετῆς γέρας· τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα αἱρετόν. Ἀθανασία, οὐσία ἔμψυχος, καὶ ἀΐδιος μονή. Ὅσιον, θεραπεύμα θεοῦ, ἀρεστὸν θεῷ. Ἑορτή, χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους. Ἄνθρωπος, ζῷον ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον· ὃ μόνον τῶν ὄντων, ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικόν ἐστι. Θυσία, θεῷ δόμα θύματος. Εὐχή, αἴτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεοῖς. Βασιλεύς, ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος, πολιτικῆς καὶ ἀσκεθῆς ἄρχων. Ἀρχή, ἐπιμέλεια τοῦ πάντος. Ἐξουσία, ἐπιτροπὴ νόμου. Νομοθέτης, ποιητὴς νόμων καθ' οὓς δεῖ πολιτεύεσθαι. Νόμος, δόγμα πλήθους πολιτικόν, οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον. Ὑπόθεσις, ἀρχὴ ἀναπόδεικτος. συγκεφαλαίωσις λόγου. Ψήφισμα, δόγμα πολιτικόν, εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον. Πολιτικός, ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς. Πόλις, οἴκησις πλήθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι χρωμένων. πλῆθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν ὄντων. Πόλεως ἀρετή, κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας. Πολεμική, ἐμπειρία πολέμου. Συμμαχία, κοινωνία πολέμου. Σωτηρία, ἀπροποίησις ἀβλαβής. Τύραννος, ἄρχων πόλεως κατὰ τὸν ἑαυτοῦ διάνοιαν. Σοφιστής, νέων πλουσίων ἐνδόξων ἔμμισθος θηρευτής. Πλοῦτος, κτῆσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν. περιουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν σπουδαζόντων. Παρακαταθήκη, δόμα μετὰ πίστεως. Κάθαρσις, ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτίονων. Νικᾶν, κρείττον διαφερόμενον. Ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ὁ τοιοῦτος οἷος ἄνθρωπος τὰ ἀγαθὰ ἐπιτελεῖν. Σώφρων, ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων. Ἐγκρατής, ὁ κρατῶν ἀντιτείνοντων τῶν τῆς ψυχῆς μορίων τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ. Σπουδαῖος, ὁ τελείως ἀγαθός. ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ ἀρετήν. Σωφροσύνη, διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου. Διδασκαλία, βεβαιοτὴς ἐν μαθήσει. Δεισιδαιμονία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία. Ἀφιλοσοφία, ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων, μισολόγος ἐστί. Φόβος, ἔκπληξις ψυχῆς ἐπὶ κακοδοξοδοκία. Θυμός, ὁρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ. νοῦς τάξεως ψυχῆς ἀλογίστου. Ἔκπληξις, φόβος ἐπὶ δοξοδοκίᾳ κακοῦ. Κολακεία, ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου. ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονήν, ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον. Ὀργή, παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ ἀμυνεῖσθαι. Ὕβρις, ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρου-

A gitur, & secundum mētem perficitur. Liberum est quod sibiipsi imperat. Moderatum, est medium inter excessum & defectum, & quod secundum artem sufficit. Modus est medium excessus & defectus. Præmiū certaminis, est virtutis munus, quod suiipsius causa eligitur. Immortalitas est essentia animata, & mansio sempiterna. Sanctum est cultus Dei, placens Deo. Festum est tempus sacrū secundum leges. Homo est animal sine pennis, bipes, latos vngues habens: quod solum ex his quæ sunt scientiam per sermones suscipere potest. Sacrificiū est donū vi-
B ctimæ Deo. Precatio est petitio bonorum, aut quæ bona videntur hominibus à diis. Rex est princeps secundum leges, quem nemo accusare potest: ciuilis constitutionis princeps. Principatus est cura totius. Potestas est tutela legis. Legislator est conditor legū, secūdū quas in republ. viuere oportet. Lex est decretum multitudinis ciuile, non ad aliquod destinatum tempus. Argumentum est principium citra demōstrationem: summa sermonis. Suffragiorū sententia est decretū ciuile ad definitū quoddā tempus.
C Ciuilis vir est qui gnarus est ciuilis constitutionis & reipubl. constituendæ. Ciuitas est habitatio multitudinis hominum cōmunibus decretis vtētium: multitudo hominū qui sub eadem lege sunt. Ciuitatis virtus est cōstitutio rectę reipub. Ars militaris est peritia belli. Auxiliū militare est societas belli. Salus est adeptio sine læsione. Tyrannus est princeps ciuitatis secūdum suam ipsius sententiam. Sophista est iuuenū diuitum illustrium mercenarius venator. Diuitiæ sunt possessio congrua ad felicitatem: copia opū ad felicitatē tendentium. Depositū est donū
D cum fide. Purgatio est secretio deteriorum à melioribus. Vincere est in contētione superiorē euadere. Bonus homo, est talis qui homini bona perficere potest. Modestus est qui moderatas cupiditates habet. Continēs est qui reluctantes rationi rectæ partes animæ superat. Integer est qui perfectè bonus est: qui suam virtutem habet. Meditatio est cogitatio cum dolore, absque ratione. Discendi difficultas, est ad discendum tarditas. Dominium est principatus iustus, quem nemo accusare potest. Alienatio à philosophia,
E est habitus, quem qui habet, eruditionis & doctrinæ osor est. Timor est conseruatio animæ ob mali expectationē. Animi cōcitatio est impetus violētus animæ irrationalis, absque ratione & ordine mētis. Cōsternatio est timor ob mali expectationē. Adulatio est conuersatio ad voluptatem, absque eo quod optimum est: habitus conuersandi ad voluptatem, modum excedens. Ira est prouocatio iracundiæ animæ partis ad vindictam. Contumelia est iniuria ad ignominiam tē-

dens. Incontinẽtia est habitus cogens, præter rectam rationem, ad ea quæ iucunda esse videntur. Pigritia est fuga laborum. Principium est prima causa vt aliquid sit. Timiditas est affectio quæ percipit impetum. Calumnia est dissidium amicorum per sermonem. Occasio est in qua quiduis idoneũ est vt patiatur, aut faciat. Iniustitia est habitus contemnens leges. Indigentia est imminutio bonorum. Verecundia est timor ob ignominiæ expectationem. Arrogantia est habitus qui vendicat & ostentat bonum, aut bona quæ non adsunt. Peccatum est actio præter rectam rationem. Inuidia est dolor ob bona amicorũ quæ aut sunt, aut aliquãdo contigerunt. Impudentia est habitus animæ qui suffert ignominiam lucri causa. Temeritas est audaciæ excessus ad timores, vbi non est opus. Ambitio est habitus animæ qui profundit omnem sumptũ absque ratione. Malignitas est malitia in natura: peccatum ab eo quod est secundũ naturam: morbus eius quod est secundum naturam. Spes est expectatio boni. Insania est habitus qui corrumpit veram opinionem. Loquacitas est incontinentia sermonis, exors rationis. Contrarietas est eorum quæ sub idẽ genus secundum differentiam aliquam cadunt plurimum dissidium. Inuoluntarium est quod præter sententiam perficitur. Eruditio est facultas curatrix animæ. Institutio est eruditionis traditio. Ars legislatoria est scientia firma quæ facit ciuitatem. Admonitio est sermo cum reprehensione ex consilio proficiscens: sermo peccati auertendi gratia. Auxilium est prohibitio mali quod est aut fit. Castigatio est curatio animæ, quę fit ob peccatum. Potentia est excellentia in actione, aut sermone: habitus secundum quem id quod habet potens est: robur secũdum naturam, seruandi aut defendendi aliqua vt illæsa maneant.

σα. Ἀκρασία, ἕξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμόν, πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι. Ὄκνος, φυγὴ πόνων ἀρχῆς. Δυσλία, αἰτιολογικὴ ὁρμῆς πρόσφατη τοῦ εἶναι αἰτία. Διαβολή, διάστασις φίλων λόγῳ. Καιρός, ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι. Ἀδικία, ἕξις ὑπεροπτικὴ νόμων. Ἔνδεια, ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν. Αἰσχύνη, φόβος ὑπὲρ προσδοκίας ἀδοξίας. Ἀλαζονεία, ἕξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ, ἢ ἀγαθῶν τῶν μὴ ὑπαρχόντων. Ἁμαρτία, πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμόν. Φθόνος, λύπη ὑπὲρ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὖσιν ἢ ποτὲ γεγενημένοις. Ἀναισχυντία, ἕξις ψυχῆς ὑπομονητικὴ ἀδοξίας, ἕνεκα κέρδους. Θρασύτης, ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ. Φιλοτιμία, ἕξις ψυχῆς προστατικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ λογισμοῦ. Κακοφυΐα, κακία ἐν φύσει, καὶ ἁμαρτία τοῦ κατὰ φύσιν. νόσος τοῦ κατὰ φύσιν. Ἐλπίς, προσδοκία ἀγαθοῦ. Μανία, ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως. Λαλιά, ἀκρασία λόγου ἄλογος. Ἐναντιότης, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατά τινα διαφορὰν πιπτόντων ἡ πλείστη διάστασις. Ἀκούσιον, τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον. Παιδεία, δυνάμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. Παίδευσις, παιδείας παράδοσις. Νομοθετικὴ ὑπὲρ σῆμα, ποιητικὴ πόλεως συστάσεως. Νουθέτησις, λόγος ὑπολογιστικὸς ἀπὸ γνώμης. λόγος, ἁμαρτίας ἀποστροφῆς ἕνεκεν. Βοήθεια, κακοῦ κώλυσις ὄντος ἢ γενομένου. Κόλασις, ψυχῆς θεραπεία ὑπὲρ ἁμαρτήματι γενομένῳ. Δύναμις, ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ. ἕξις, καθ' ἣν τὸ ἔχον δυνατόν ἐστιν. ἰσχὺς κατὰ φύσιν σώζειν, ἢ παρεμποιεῖν ἀβλαβῆ.

Hic interpr. aliã lect. sequitur: ista uidelicet, φυγὴ πόνων. Ὄκνος, παρωτὸ εἶναι αἰτία. Δυσλία, αὐτ. &c.